

Становище

От проф. Владимир Асенов Михайлов, доктор на изкуствознанието, Нов български университет, направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (научна специалност: кинознание, киноизкуство и телевизия), за придобиване на научната степен „доктор” по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки с кандидат Юлиана Кънчева.

Представеният дисертационен труд „Аудиовизуални медийни услуги” на Юлиана Кънчева е резултат от нейната работа след спечелен конкурс в Нов български университет за редовна докторантура със стипендия. Този вид докторантури са с предварително посочена тема, която се определя във връзка с приоритетното развитие на университета. Тяхната цел е, наред с научно-изследователската дейност по темата, стипендиантът да има възможност за подготовка и в научно-приложно отношение. В конкретния случай това означава за академична дейност като преподавател. Така определеното научно и научно-приложно изискване към докторанта определя в крайна сметка структурирането на дисертационния труд и неговата разработка.

Като научен ръководител мога да отбележа, че разработеният съвместно план на доктората още в началото очерта добри възможности за изследване в дълбочина на темата. Беше заложено на историческия подход, т. е. да се разгледат подробно предпоставките за появата и развитието на аудиовизуалните медийни услуги през очертаване на медийната и комуникационна политика в тази област, медийната конвергенция, регулационните и саморегулационни механизми на медийните услуги до характерните особености на журналистическата и художествена аудиовизуална продукция. На основата на Европейската директива за аудиовизуални медийни услуги от 2007 г. беше подготвена почвата за актуалното разглеждане на състоянието на аудиовизуалните медийни услуги и перспективите им в журналистическата и художествена медийна платформа.

Мнението ми, въз основа на вече завършения труд, е, че поставената цел и задачи на доктората са изпълнени. Може би само със забележката за твърде разширения като текст обем на дисертацията, което на места е попречило да изпъкнат по-добре правените изводи. Приемам, че това е стил на писане на докторантката, който в своята цялост не е попречил на стойността на дисертационния труд. Пожелавам ѝ в бъдеще да търси по-сбита форма на изказ.

След като намирам пълно съответствие между избраната методология и поставената цел на доктората, искам да отбележа, че в повечето случаи, при разработката на задачите по поставената цел, става дума за изцяло нови положения в дейността на аудиовизуалните средства за масова комуникация. Това означава, че този, който се е насочил към разработване на въпросната област, не може много да се опрے на постигнати преди него научни и практически резултати. Трябва сам, върху натрупания изследователски материал, да прави изводи, да гради хипотези и донякъде дори да се посвети на футуристична дейност.

Разбира се, полето, върху което се стъпва в конкретния случай, не е съвсем бяло и има известни научни и научно-приложими предпоставки, разработени както от чуждестранни, така и от български автори. По съответните цитирания и по богатата библиография личи, че докторантката в голяма степен е запозната с тези автори и творчески е използвала достигнатите преди нея изследователски постижения по отношение на аудиовизуалните средства за масова комуникация.

Проучването и научното осмисляне на някои основни страни от медийната и комуникационна действителност в светлината на съвременните аудиовизуални услуги е направено в последователност и със задълбоченост, което е положителен атестат за работата. Анализирането на трите основни аспекта на аудиовизуалната комуникация – теория, технология, общество – както са избрани от докторантката, дават възможност да се погледне и към практическата страна на аудиовизуалните медийни услуги. Доколкото те са ново явление в епохата на интернет, в епохата на виртуалната мрежова среда, този подход за анализ заслужава внимание.

Другият аспект, който заслужава внимание в предложения изследователски труд, е позицията, че новите медии не могат да означават единствено средства за масова комуникация, а представляват една много по-широка категория. След като превръщат обществото и културата в медийно общество и медийна култура, те се разглеждат и в тази насока. Това е направено в културологичен план и придава още една стойностна черта в завършения дисертационен труд.

Специално внимание е отделено на фундаменталните промени във формите и функциите на журналистиката, една задача пред доктората, която е обусловена от нуждите на департамента по масови комуникации, където всъщност е разработена и дисертацията. Извършено е научно-изследователско проучване по отношение на мултимедията, хипертекста, интерактивността, които на практика размиха границите между комуникатор и реципиент. Изводът на докторантката, който споделям, е: „Съвременните журналисти са провокирани да се откажат в голяма степен от ролята си на комуникатори и да се превърнат в експерти, в регулировчици на информационния график, в модератори, предизвикващи и улесняващи дискусии по дадени теми, в навигатори в света на новините и личните преживявания”.

Една значителна част от дисертационния труд е публикувана в няколко последователни годишника на департамента по масови комуникации при Нов български университет. По този начин освен признатата публичност на труда, той стана обект на използване от редица дипломанти по журналистика на департамента и им помогна при тяхната защита на бакалавърска или магистърска степен.

Завършвам със становището, че дисертационния труд „Аудиовизуални медийни услуги” на Юлиана Кънчева има всички качества на завършена научно-изследователска работа в своята област и давам положителна оценка за присъждане на образователната и научна степен „доктор”.

9 юли 2014 г.

Подпис: